

Безкрає поле, синє небо,
Блищить на сонечку вода,
І неможливо не відчути,
Як надихає ця краса.
Та раптом - вибух, крики, сльози, -
Непроголошена війна.
Ми в це не віримо: не може
До нас дістатись ця біда.
Розпочались бої криваві,
Загубленою стала не одна душа.
І кожен день, омитий кров'ю,
Залишив слід в житті людей.
Минають дні один за одним,
Але усі вони сумні.
Ми боремось, але не можем
Перемогти в цій боротьбі.
Та прийде день, настане час,
Ми розірвемо ці кайдани!
І прапори замайорять
Під вільним небом нашої держави.
Нехай одні ми в цілім світі,
У кого дух свободи є,
Нехай не вірять, що ми зможемо
Щасливо жити і рости.
Ми сильні, вільні, ми єдині.
Яка різниця - Захід, Схід?
Ми народились в Україні.
Ми українці й горді цим!

Дзятківська Галина мПО - 1